

Daniel Kitabı - Otuz Altıncı Bölüm

Navuxodonosorun peyğəmbərlik simvolizmi: Millerçi hərəkətinin tarixi yol nişanələrinin və Ulay çayının möhürlənmiş görüntüsünün aşkara çıxarılması

Jeff Pippenger
2023-12-31

Danielın birinci fəslı 1840-cı il avqustun 11-dən 1844-cü il oktyabrın 22-dək birinci və ikinci mələklərin tarixini təmsil edir. Danielın dördüncü fəslı də e.ə. 723-cü ildən 1844-cü il oktyabrın 22-dək birinci və ikinci mələklərin tarixinə toxunur. Əlbəttə, bunu “sətir üzərinə sətir” olan son yağış metodologiyası olmadan görmək qeyri-mümkündür.

Dördüncü fəsildə Navuxodonosor çox mürəkkəb bir peyğəmbərlik simvoludur. Ulay çayı görüntüsünün açılmasının William Millerin tarixində necə baş verdiyini nəzərdən keçirməyə başlayarkən onun nəyi təmsil etdiyini özümüə xatırlatmağımız vacibdir. Navuxodonosorun ikinci yuxusu, William Millerin ikinci yuxusundan fərqli olmayaraq, Levililər iyirmi altıda qeyd olunan “yeddi vaxt”ı təmsil edirdi; bu isə bütün Daniel kitabını bir-birinə toxuyan peyğəmbərlik xəttidir. Daniel dördüncü fəslin Navuxodonosor yuxusunu şərh edərkən onu gələcək mühakimə barədə xəbərdar etdi və bununla da 1798-ci ildə “axır zaman”da tarixə daxil olmuş birinci mələyin xəbərini tipləşdirdi.

Nebuxadnezzara xəbərdarlıq edilən hökmün gəlmə vaxtı yetişəndə, onun gəlişi istintaqi hökmün başlandığı 22 oktyabr 1844-cü ili təmsil edirdi. Dördüncü fəsildə həm Daniel tərəfindən verilmiş xəbərdarlıq ismarıcı, həm də həmin xəbərdarlıq ismarıcı ilə bağlı hökmün gəlişi “saat” sözü ilə ifadə olunmuşdu. Nebuxadnezzarın hökmünün “saat”ı birinci mələyin ismarıcındakı Allahın hökmünün “saat”ını təmsil edirdi. Bu, həmçinin Allahın icraedici hökmünün başlandığı bazar qanununun “saat”ını da öncədən təsvir edirdi. Daniel kitabının dördüncü fəslinin birinci mələyin ismarıcının 1798-ci ildə gəlişini və “saat” sözü ilə simvollaşdırılan üçüncü mələyin 22 oktyabr 1844-cü ildə gəlişini təmsil edən hissəsi daha sonra təkrarlanır və genişləndirilir. Təkrarla və genişləndir üsulu peyğəmbərlikdə dəfələrlə rast gəlinən peyğəmbərlik üsuludur, lakin xüsusilə Daniel kitabında.

Navuxodonosor hökmün “saatı”na, “yeddi vaxta” çatdıqda, onun hökmü başlandı və o, şimal padşahı olaraq, e.ə. 723-cü ildə İsrailin şimal səltənəti üzərinə gətirilmiş hökmü təmsil etdi. Ona bir vəhşi heyvanın ürəyi verildi; Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyində vəhşi heyvan bir səltənətdir; və o, e.ə. 723-cü ildən 1798-ci ilə qədər Daniyel kitabında çox vaxt mövzu olan bütperəstliyin iki formasını təmsil etdi.

Min iki yüz altmış gün ərzində, min iki yüz altmış ili təmsil edərək, o, bütperəst viranedici qüvvəni təmsil etdi; sonra isə daha başqa min iki yüz altmış gün ərzində, min iki yüz altmış ili simvolizə edərək, papalıq viranedici qüvvəsini təmsil etdi. Hər iki viranedici qüvvənin mahiyyəti eyni idi, çünki papalıq sadəcə xristianlığı etiraf edən bütperəstlikdir.

“Günlərin sonunda”, yəni Danielin on ikinci fəslində müəyyən edilən və 1798-ci ildəki “axır zaman”ı təmsil edən rəmz çərçivəsində, onun padşahlığı özünə qaytarıldı. Daniel dördün şəhadəti və Peyğəmbərlik Ruhu göstərir ki, onun padşahlığı “günlərin sonunda” bərpa edildikdə, o, iman gətirmiş bir adam idi. Bundan sonra o, dörd mühüm həqiqətin peyğəmbərlik rəmzinə çevrilir. O, “yeddi vaxt”ının birinci yarısında təmsil etdiyi büt-pərəstliyin əjdaha gücü ilə “yeddi vaxt”ının sonuncu yarısında təmsil etdiyi vəhşi heyvan gücü arasında peyğəmbərlik əlaqəsinə çevrilir. 1798-ci ildə bərpa olunmuş bir padşahlıq kimi bu iki gücün rəmzi olaraq duraraq, o zaman Surun fahişəsi unudulmuş halda ikən yetmiş simvolik il hökm sürməli olan üçüncü viranedicici gücü də (yalançı peyğəmbəri) təmsil edir. Babil padşahı kimi Navuxodonosor, son günlərdə müasir Babilə çevriləcək üç güc arasındakı peyğəmbərlik əlaqəsini təmsil edir; bu isə sonra dünyanı Armageddona aparır.

O, həmçinin Birləşmiş Ştatların 1798-ci ildə quzu kimi başlanmış yer vəhşi heyvanı kimi doğuluşunu təmsil edirdi; bu isə onun dönmüş təcrübəsi ilə simvollaşdırılmışdı. Eyni zamanda o, yer vəhşi heyvanının iki buynuzunu da təmsil edəcəkdə; bu buynuzlar Respublikaçılıq və Protestantlıq olaraq Birləşmiş Ştatların gücünü təmsil edirdi və məhz bu, onun dünyada ən üstünlük verilən millətə çevrilməsinə imkan yaratmışdı. Lakin yetmiş simvolik ilin sonunda həmin iki buynuz artıq mürtəd Respublikaçılıq və mürtəd Protestantlıq kimi təmsil olunacaqdı; hər iki buynuz da iki sinfə bölünmüş olacaqdı. Respublikaçılığın buynuzu, Konstitusiyanın müqəddəs prinsiplərinə açıq-aşkar etinasız yanaşan Demokrat Partiyasından və Konstitusiyanın müdafiəçiləri və çempionları olduqlarını iddia edən, lakin əslində Konstitusiyanın müqəddəs prinsiplərini inkar edərək, həmin müqəddəs sənəddəki prinsiplərdən üstün tutmaq üçün adət-ənənələri və ənənəvi tətbiqləri seçən Respublikaçılar Partiyasından ibarət olacaqdı.

Məsihin dövründə bu iki tərəf sadukeylər və fariseylər vasitəsilə təmsil olunurdu. Sadukeylərin və fariseylərin ruhu mürtəd Protestantlığın buynuzunda da zahir olacaqdı; belə ki, bir sinif bazar gününə ibadəti, digəri isə Şənbə gününə ibadəti müdafiə edəcəkdə. Navuxodonosorun “günlərin sonunda”, 1798-ci ildəki iman gətirmiş vəziyyəti, Amerika Birləşmiş Ştatlarını və yer vəhşisinin hər iki buynuzunu münasib surətdə təmsil edir. Hər üç rəmz — yer vəhşisi və onun iki buynuzu — quzudan əjdahaya çevrilmək üçün təyin olunmuşdu.

Navuxodonosor, özünün “yeddi vaxt”ının sonunda, onun hərfi Babil padşahlığını axır günlərdə əjdaha, vəhşi heyvan və yalançı peyğəmbərdən ibarət olan müasir Babilin simvolu kimi müəyyənləşdirən əlaqəni təmsil edirdi. O, həmçinin Surun fahişəsinin unudulduğu yetmiş simvolik il ərzində quzudan əjdahaya çevrilən, iki buynuzlu yer vəhşi heyvanı ilə təmsil olunan üç peyğəmbərlik varlığını da təmsil edirdi. Onun hərfi padşahlığının yetmiş simvolik il hökmranlıq edən padşahlığın məhz tipini təşkil edən həmin padşahlıq olması dərin mənə daşıyır.

Dördüncü fəslin Navuxodonosor simvolikası birinci fəslin üzərinə tətbiq edilməlidir. Bu tətbiq edildikdə, Millerçi tarixin nişan daşlarını bir araya gətirir və həmin vaxt möhürü açılmış Ulai çayı görüntüsünün bir neçə həqiqətini təsdiq edir. Millerçi hərəkətin təməli və mərkəzi sütunu Daniel kitabının səkkizinci fəslində, on üçüncü və on dördüncü ayələrdə verilən sual və cavab idi. Sual belə idi: “Gündəlik qurban, viranəlik gətirən üsyan barədə olan görüntü nə vaxta qədər davam edəcək ki, həm məbəəd, həm də ordu ayaqlar altına verilib tapdalansın?”

Müqəddəs Kitaba əlavə edilmiş yüzlərlə, hətta minlərlə söz arasında ilhamın mətnə aid olmadığını müəyyən etdiyi yeganə əlavə söz “qurban” sözüdür. Bu söz düzgün şəkildə çıxarıldıqda, “daimi” ilə “üsyən”in viranə qoyan iki ayrı qüvvə olduğu aydın şəkildə görünür. Sister White xüsusi olaraq bildirir ki, “qurban” sözü insan hikməti tərəfindən əlavə edilmişdir və mətnə aid deyil; o, həmin parçanın özündə həm də müəyyən edir ki, Milleritlər “daimi”ni bütpərəstlik kimi müəyyənləşdirməkdə haqlı idilər. On üçüncü ayədəki sualın qrammatik ünsürləri Məsih tərəfindən Sister White-ın yazıları vasitəsilə diqqətlə müəyyən edilmişdir və mətnlər, eləcə də ilhamla verilmiş əlavə göstərişlər əsasında idarə olunduqda, sual belədir: “Müqəddəs məkan da, Allahın xalqını da tapdalayacaq olan bütpərəstlik və papalığın viranə qoyan iki qüvvəsi haqqında olan görüntü nə vaxta qədər davam edəcək?”

Buna görə də, Nebukadnetsar “axır zaman”da, 1798-ci ildə yerləşdirildikdə, o, iman gətirmiş bir insanı təmsil edir və beləliklə, Adventizmin mərkəzi sütununu və təməlini anlayacaq “müdrəklər”i təmsil edir. Onun iman gətirməsi həmin vaxt möhürü açılmış “biliyin artması”nı anlayan “müdrəklər”i müəyyən edir, lakin onun özünün peyğəmbərlik simvolizmi birbaşa olaraq belə bir sualın mövzusu olan tarixi təsvir edir: “Allahın xalqını (ordu) və Allahın məbədinə tapdalayacaq bütpərəstliyin və papalığın viranə qoyan qüvvəsinə dair görüntü nə vaxta qədər davam edəcək?” “Biliyin artması”nı anlayan “müdrək bakirə”nin simvolu kimi o, Uilyam Milleri təmsil edir, çünki Miller 1798-ci ildə, “axır zaman”da başlayan tarixdə “müdrək” olanların simvoludur.

Navuxodonosor “axır zaman”ın nişanəsinin bir rəmzidir və birinci fəslin üzərinə tətbiq edildikdə, o həmçinin həmin zamanda birinci mələyin gəlişini təmsil edir; çünki dördüncü fəsildə Danielin Navuxodonosora xəbərdarlıq ismarıcını verdiyi “saat”, birinci mələyin gəldiyi vaxtı işarələyir və bu, 1798 idi. Navuxodonosorun hökmünün yetişdiyi “saat”, Allahın təhqiqat xarakterli hökmünün başlanğıcının 22 oktyabr 1844-cü ildəki “saat”ını təmsil edirdi. Dördüncü fəsildə Navuxodonosorun rəmzliyi ilə hasil olan nişanələr bunlardır: e.ə. 723, 538, 1798 (“axır zaman”) və 22 oktyabr 1844.

Daniel kitabının birinci fəslindəki Millerçi tarixin yol nişanələri, 1798-ci ildə “axır zaman”da gəlib çatmış birinci xəbərin qüvvətləndirilməsinin rəmzi olan Yehoyaqimlə başlayır. Yehoyaqimlə təmsil olunan birinci xəbərin qüvvətləndirilməsi 11 avqust 1840-cı ili işarələyir. Yehoyaqimin fəth edilməsi Babilin hökmranlığının yetmiş ilinin başlanğıcını qoyur və bu hökmranlıq Kirin fərmanı ilə sona yetir. Danielin birinci fəslə, pəhriz sınağı kimi təqdim olunan üç mərhələli bir sınaq prosesini müəyyən edir; bunun ardınca bir vizual sınaq gəlir və bu, lakmus sınağı ilə yekunlaşır. Bu üç sınaq 11 avqust 1840-cı ili təmsil edir; həmin vaxt İsa Məsihdən heç də aşağı olmayan bir Şəxsiyyət olan qüdrətli mələk göydən əlində kiçik bir kitab ilə endi və Allahın xalqı o zaman həmin kitabı “yeməli” idi; necə ki, Daniel və o üç sadıq gənc Babilin yeməyi əvəzinə paxlalı bitkilərdən ibarət pəhrizi yeməyi seçmişdilər.

Həmin prosesin ikinci sınağı, Protestant kilsələrinin Millerin xəbərini (birinci mələyin xəbəri) rədd etməsinin təzahürünü ifadə edirdi; beləliklə, Millerçi hərəkət ilə o zaman mürtəd Protestantlıq kimi peyğəmbərlikdəki rollarına başlayan Protestant kilsələri arasında bir fərq görünməyə başladı. Bu iki sinif arasındakı fərq, Daniel ilə üç sadıq gəncin Babil pəhrizi əvəzinə səmavi qidadan yedikləri üçün bədənlərinin daha sağlam və daha kök görünməsi qədər aydın idi. Bu fərq, on qız məsəlindəki

ləngimə vaxtının gəlib çatdığı Müqəddəs Kitabın 1843-cü ilinin sonunda (19 aprel 1844) özünü göstərdi.

Lakmus sınağı olan üçüncü sınaq 22 oktyabr 1844-cü ili təmsil edirdi; həmin vaxt üç ildən sonra “saat” gəlib çatdı və Navuxodonosorun özü Danieli və üç igidi Babilin hikmət sahiblərindən “on qat” üstün hesab edərək onlar barəsində hökm verib bunu elan etdi. Daniel kitabının dördüncü fəslini birinci fəslin üzərinə yerləşdirmək, 1798-ci ildəki “axır zaman”la başlayan Millerçi tarixin nişanələrini meydana çıxarır: 11 avqust 1840-cı ildə birinci mələyin xəbərinin qüvvətləndirilməsi; 19 aprel 1844-cü ildə birinci məyusluq; və 22 oktyabr 1844-cü ildə böyük məyusluq.

Millerçi tarixinin xüsusi nişanələrini müəyyən etməklə yanaşı, bu iki fəsil “sətir üzərinə sətir” bir araya gətirildikdə, birinci mələyin xəbərini nümayiş etdirir, iki min üç yüz günün əsas təliminin mövzusu olan iki viranedicinin gücü müəyyən edir, habelə Daniel on ikidəki, Daniel kitabı açıldığı zaman həmişə baş verən, üçmərhələli sınaq prosesini də göstərir.

Onlar həmçinin müəyyən edirlər ki, dördüncü fəsildəki ikinci yuxusu ilə əlaqədar olaraq, 1798-ci ildə müdriklərin rəmzi olan Navuxodonosor, hərəkəti həqiqi protestant buynuzu olmalı olan William Milleri təmsil edir. Adventizmin təməl həqiqətlərini təmsil edən William Millerin işi Həbəququn iki lövhəsi üzərində təmsil olunmuşdur və Allah həmin müqəddəs lövhələrin hər ikisinin hazırlanmasına rəhbərlik etmişdir.

Millerin düzgün görə bilmədiyi bir neçə peyğəmbərlik həqiqəti var idi, çünki peyğəmbərlik tarixində onun mövqeyi ona üç viranedicinin gücün mövcud olduğunu dərk etməyə imkan vermirdi; yalnız bütperəstlik (əjdaha), papalığın sistemi (vəhşi heyvan) deyil, həm də mürtəd Protestantlıq (yalançı peyğəmbər) vardır. Allahın inayəti ilə, tarixin içində onun mövqeyi ilə məhdudlaşmış Millerin həmin peyğəmbərlik anlayışları Həbəququn iki müqəddəs lövhəsi üzərində əks olunmamışdı.

Daniel kitabının dördüncü fəslindəki Navuxodonosorun ikinci yuxusu, William Millerin ikinci yuxusunu təmsil edir. Hər iki yuxu “yeddi vaxt”a toxunur və Millerin yuxusu onun 1863-cü ildə başlayan və Gecəyarısı Fəryadına qədər şiddətlənən işinin rədd edilməsini müəyyən edir. Hər iki yuxu səpələnmə dövründən sonra bərpa olunan bir padşahlıqla sona çatır. Bu səbəbdən, 1798-ci ildə möhürü açılmış Ulai çayı görüntüsünü birbaşa nəzərdən keçirməzdən əvvəl, Millerin ikinci yuxusunu nəzərdən keçirəcəyik.

“Mən yuxuda gördüm ki, Allah görünməz bir əl vasitəsilə mənə təxminən on düym uzunluğunda və altı düym enində, qara ağacdan hazırlanmış, mirvari ilə incə naxışla bəzədilmiş, olduqca məharətlə işlənmiş bir sandıqça göndərdi. Sandıqçaya bir açar bağlanmışdı. Mən dərhal açarı götürüb sandıqçanı açdım; o zaman, heyrət və təəccübümə, onun hər cür və hər ölçüdə cəvahirat, almaz, qiymətli daşlar, eləcə də hər ölçü və dəyərdə qızıl və gümüş sikkələrlə dolu olduğunu gördüm; bunların hamısı sandıqçanın içində öz yerlərində gözəl bir şəkildə düzülmüşdü; və bu cür düzülmüş halda onlar yalnız günəşlə müqayisə oluna bilən bir nur və izzət saçırdılar.”

Mən düşündüm ki, ürəyim onun məzmununun parıltısı, gözəlliyi və dəyəri qarşısında hədsiz sevinclə dolsa da, bu ecazkar mənzərədən təkbəşinə zövq almaq mənim borcum deyildi. Buna

görə də onu otağımdakı orta masanın üstünə qoydum və arzu edən hər kəsin gəlib insanın bu həyatda indiyədək gördüyü ən izzətli və ən parlaq mənzərəni görə bilməsi üçün xəbər yaydım.

“İnsanlar gəlməyə başladılar; əvvəlcə sayca az idilər, lakin getdikcə izdihama çevrildilər. Onlar ilk dəfə sandığa baxanda heyrətə gəlir və sevincdən hayqırırdılar. Lakin tamaşaçılar çoxaldıqca, hər kəs cəvahirata əl vurmağa, onları sandıqdan çıxarmağa və masanın üstünə səpələməyə başladı. Mən düşünməyə başladım ki, sahibi sandığı və cəvahiratı yenidən məndən tələb edəcək; və əgər onların səpələnməsinə yol versəm, onları bir daha əvvəlki kimi sandıqdakı yerlərinə qoya bilmərəm; və hiss etdim ki, heç vaxt bu məsuliyyətə cavab verə bilməyəcəyəm, çünki bu, çox böyük olardı. O zaman mən insanlara yalvarmağa başladım ki, onlara əl vurmasınlar və onları sandıqdan çıxarmasınlar; lakin mən nə qədər çox yalvardımsa, onlar bir o qədər artıq səpələdilər; və indi onlar bunları otağın hər tərəfinə, yerə və otaqdakı hər bir mebel əşyasının üstünə səpələyirmiş kimi görünürdülər.”

“Sonra gördüm ki, onlar həqiqi cəvahirat və sikkələr arasına saysız-hesabsız miqdarda saxta cəvahirat və saxta sikkələr səpələyiblər. Mən onların alçaq rəftarına və nankorluğuna görə son dərəcə qəzəbləndim və buna görə onları məzəmmət edib danladım; lakin mən nə qədər çox məzəmmət etdimsə, onlar da saxta cəvahiratı və saxta sikkələri həqiqi olanların arasına bir o qədər çox səpələdilər.”

“Sonra cismani canımda qəzəbləndim və onları otaqdan çıxarmaq üçün cismani güc işlətməyə başladım; lakin mən birini bayıra itələyərkən, daha üçü içəri girir, çirkab, yonqar, qum və hər cür zibil gətirirdilər; nəhayət, onlar həqiqi cəvahiratların, almazların və sikkələrin hər birinin üstünü örtüldülər və bunların hamısı gözdən gizləndi. Onlar həmçinin mənim sandığımı parça-parça etdilər və onu zibilin arasına səpələdilər. Mən elə düşündüm ki, heç kəs mənim kədərimə də, qəzəbimə də məhəl qoymur. Mən tamamilə ruhdan düşdüm və ümitsizləşdim, oturub ağladım.

“Beləcə, böyük itkimin və məsuliyyətimin dərdi ilə ağlayıb yas tutarkən Allahı xatırladım və O’nun mənə kömək göndərməsi üçün səmimiyyətlə dua etdim. Dərhal qapı açıldı və bir kişi otağa daxil oldu; o zaman insanların hamısı otağı tərk etdi. O isə əlində bir toz fırçası olduğu halda pəncərələri açdı və otaqdakı tozu və zibili süpürməyə başladı.

“Mən ona yalvardım ki, əl saxlasın, çünki dağıntılar arasında səpələnmiş bəzi qiymətli cəvahirat var idi.

O mənə dedi ki, «qorxma», çünki onlara «qayğı göstərəcəkdin».

“Sonra o, torpağı və zibili, saxta daş-qaşları və saxta sikkələri süpürüb təmizləyərkən, bunların hamısı bir bulud kimi qalxıb pəncərədən bayıra çıxdı və külək onları aparıb uzaqlaşdırdı. Həmin qarışıqlıq içində bir anlıq gözlərimi yumdum; onları açanda zibilin hamısı yox olmuşdu. Qiymətli daş-qaşlar, almazlar, qızıl və gümüş sikkələr otağın hər tərəfinə bol-bol səpələnmiş halda uzanırdı.

“Sonra o, stolun üstünə əvvəlkindən xeyli böyük və daha gözəl bir qutu qoydu və ovuc-ovuc ləl-cəvahiratı, almazları, sikkələri yığıb qutunun içinə atdı; ta ki, bir dənəsi belə qalmadı, halbuki almazların bəzisi iynənin ucundan da böyük deyildi.”

“Sonra mənə ‘gəl və gör’ deyə çağırırdı.”

“Mən sandığa baxdım, lakin gözlərim bu mənzərənin parıltısından qamaşdı. Onlar əvvəlki izzətlərindən on qat artıq parlayırdılar. Mən elə düşündüm ki, onları quma səpib torpaqda tapdalayan o pis adamların ayaqları altında qumda cilalanmışdılar. Onlar sandığın içində gözəl bir nizamlı, hər biri öz yerində düzülmüşdü; onları ora atan adamın çəkdiyi hər hansı bir əziyyətin görünən heç bir izi yox idi. Mən sevincdən ucadan qışqırdım və həmin qışqırıq mənə oyatdı.” Early Writings, 81–83.

Növbəti məqalədə Millerin yuxusuna müraciət edəcəyik.

Aşağıdakılar, James White-in William Miller-in ikinci yuxusunu Advent Herald-da nəşr edərkən qələmə aldığı giriş mətnidir.

“Aşağıdakı yuxu iki ildən artıq müddət əvvəl Advent Herald-da dərc edilmişdi. Mən o zaman gördüm ki, bu yuxu bizim keçmiş İkinci Gəliş təcrübəmizi aydın şəkildə göstərir və Allah bu yuxunu pərən-pərən düşmüş sürünün xeyri üçün vermişdir.

“Rəbbin böyük və dəhşətli gününün yaxınlaşmasının əlamətləri arasında Allah yuxuları da qoymuşdur. Bax: Yoel 2:28–31; Həvarilərin İşləri 2:17–20. Yuxular üç yolla gələ bilər: birincisi, “iş-gücün çoxluğundan.” Bax: Vaiz 5:3. İkincisi, Şeytanın murdar ruhunun və aldatmasının təsiri altında olanlar, onun təsiri ilə yuxular görə bilərlər. Bax: Qanunun Təkrarı 8:1–5; Yəremya 23:25–28; 27:9; 29:8; Zəkəriyyə 10:2; Yəhuda 8. Üçüncüsü isə, Allah həmişə Öz xalqını mələklərin və Müqəddəs Ruhun vasitəçiliyi ilə gələn yuxularla az və ya çox dərəcədə öyrətmişdir və hələ də öyrədir. Həqiqətin aydın nurunda dayananlar Allahın onlara nə vaxt yuxu verdiyini biləcəklər; belələri yalan yuxularla aldadılıb yoldan çıxarılmayacaqlar.”

“Və dedi: İndi mənim sözlərimi eşidin; əgər aranızda bir peyğəmbər varsa, Mən Rəbb Özümü ona bir görüntüdə aşkar edərim və onunla yuxuda danışaram.’ Saylar 12:6. Yaqub dedi: ‘Rəbbin mələyi yuxuda mənimlə danışdı.’ Yaradılış 31:2. ‘Allah gecə yuxuda Suriyalı Labanın yanına gəldi.’ Yaradılış 31:24. Yusifin yuxularını oxuyun, [Yaradılış 37:5–9], sonra isə onların Misirdə yerinə yetməsinin maraqlı hekayəsini. ‘Gibeonda Rəbb gecə yuxuda Süleymana göründü.’ 1 Padşahlar 3:5. Danielin ikinci fəslindəki böyük və mühüm heykəl bir yuxuda verildi, həmçinin yeddinci fəsildəki dörd vəhşi heyvan və s. də. Hırod körpə Xilaskarı məhv etməyə çalışarkən, Yusifə yuxuda xəbərdarlıq edildi ki, Misirə qaçsın. Matta 2:13.”

“Və axır günlərdə belə olacaq, Allah buyurur, Öz Ruhumdan bütün bəşərin üzərinə tökəcəyəm; sizin oğullarınız və qızlarınız peyğəmbərlik edəcəklər, cavanlarınız görüntülər görəcək, qocalarınız isə yuxular görəcəklər.’ Həvarilərin işləri 2:17.

“Peyğəmbərlik ənamı — yuxular və görüntülər vasitəsilə — burada Müqəddəs Ruhun bəhrəsidir və axır günlərdə bir əlamət təşkil edəcək qədər kifayət dərəcədə təzahür etməlidir. Bu, İncil kilsəsinin ənamlarından biridir.

“Və O, bəzilərini həvarilər, bəzilərini PEYĞƏMBƏRLƏR, bəzilərini müjdəçilər, bəzilərini isə çobanlar və müəllimlər olaraq verdi; müqəddəslərin kamilləşdirilməsi, xidmət işi və Məsihin bədəninin bina edilməsi üçün.’ Efeslilərə 4:11–12.”

“Allah Kilsədə bəzilərinə təyin etmişdir: əvvəlcə həvariləri, ikinci olaraq PEYĞƏMBƏRLƏRİ,” və s. 1 Korinfilərə 12:28. “PEYĞƏMBƏRLİKLƏRƏ həqarətlə baxmayın.” 1 Salonikilərə 5:20. Həmçinin baxın: Həvarilərin işləri 13:1; 21:9; Romalılara 7:6; 1 Korinfilərə 14:1, 24, 39. Peyğəmbərlər və ya peyğəmbərliklər Məsihin kilsəsinin möhkəmləndirilməsi üçündür; və Allahın Kəlamından onların müjdəçilər, çobanlar və müəllimlərdən əvvəl dayandırılmalı olduğunu göstərən heç bir dəlil irəli sürülə bilməz. Lakin etiraz edən deyir: “O qədər çox yalançı görüntülər və yuxular olmuşdur ki, mən bu qəbildən olan heç nəyə etimad edə bilmirəm.” Doğrudur ki, Şeytanın da saxtası vardır. Onun həmişə yalançı peyğəmbərləri olmuşdur və şübhəsiz ki, aldatma və zəfər içində olduğu bu son saatında onları indi də gözləyə bilərik. Belə xüsusi vəhyləri, saxtası mövcuddur deyərək rədd edənlər, eyni dərəcədə haqlı sayılaraq bir qədər də irəli gedib Allahın insana heç vaxt yuxuda və ya görüntüdə Özünü aşkar etmədiyini də inkar edə bilərlər; çünki saxta həmişə mövcud olmuşdur.

“Yuxular və görüntülər Allahın Özünü insana bəyan etdiyi vasitədir. O, peyğəmbərlərlə bu vasitə ilə danışmışdır; O, peyğəmbərlik ənamını Müjdə kilsəsinin ənamları arasına qoymuş və yuxularla görüntüləri ‘AXIR ZAMANLAR’ın digər əlamətləri ilə bir sıraya daxil etmişdir.” Amin.

“Yuxarıdakı qeydlərdə məqsədim etirazları Müqəddəs Yazıya uyğun bir şəkildə aradan qaldırmaq və oxucunun zəhnini aşağıdakılar üçün hazırlamaq olmuşdur.” James White.